

[Jensen (Horsebæk).]

og mindre værd, den Dag de skal bruge den til at starte paa. Jeg tror derfor ikke, man helt skal afvise de Tanker om Kronehævning, der er fremsat; man kan udmærket godt være tjent med at gennemdrøfte dem og tage Stilling til dem.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Løje: Dette Lovforslag blev af den højtærede Landbrugsminister forelagt paa en Maade, som jeg tror vil blive paaskønnet af det danske Landbrug og vinde almindelig Anerkendelse. Skal Samarbejdet mellem Partierne og mellem de forskellige Befolkningsklasser kunne bevares, er det nødvendigt — heri er jeg enig med det ærede Medlem, der nys talte —, at vi i højere Grad end hidtil prøver paa at forstaa hinanden, og Ministeren gjorde efter min Opfattelse i sin Forelæggelsestale et alvorligt Forsøg paa at fjerne en Del af den Misforstaaelse, der navnlig af Hovedstadspressen, men ogsaa paa anden Maade, er søgt indpodet det store forbrugende Publikum, i Særdeleshed Befolkningen her i Hovedstaden. Jeg ønsker at sige dette, til Trods for at jeg jo ikke altid har kunnet være enig med den højtærede Minister, naar Sager af tilsvarende Karakter har været til Behandling i dette høje Ting.

Det er en lang og trang Vej, dette fra et landbrugsøkonomisk Synspunkt set meget beskedne Lovforslag har passeret, og jeg forstaa, at den højtærede Landbrugsminister har haft mange Vanskeligheder at kæmpe med saavel inden for som uden for sit eget Parti, ja, endogsaa i Kredse, hvor man ikke skulde have ventet det.

Der synes at herske den fundamentale Misforstaaelse, at Landbruget, efter at det nu gennem et Par Aar har opnaaet taalelige Priser for sine Salgsvarer, er uden for alle Vanskeligheder. De af Landøkonomisk Driftsbureau for kort Tid siden offentliggjorte Landbrugsregnskaber er Genstand for megen Opmærksomhed, og vi har ogsaa her i Tinget været Vidne til, hvor forskellige Slutninger der drages af disse Regnskaber. Det skal imidlertid erkendes, at Aaret 1940—41 i regnskabsmæssig Henseende udviser betydeligt bedre Resultater, end Tilfældet har været i en lang Aarrække, og ved en overfladisk Betragtning kan man maaske faa det Indtryk, at nu er alle Forhold vedrørende Landbrugets Økonomi i den bedste Orden.

Uden at komme stærkt ind paa dette,

der i de nærmest forudgaaende Dage har været Genstand for Forhandling her i Tinget, ønsker jeg dog at slaa fast, at Landbruget som Helhed i de sidste Par Aar har haft fuldt op at gøre med at udbedre gamle Skader, afvikle løs Gæld og konsolidere sig saa godt, som Forhold og Vilkaar har muliggjort det. Det har været i høj Grad bemærkelsesværdigt, forekommer det mig, hvor forsigtigt der er disponeret i Landbruget, navnlig hvis man sammenligner Forholdene med dem, vi havde under forrige Højkonjunktur. Landbruget har været i særdeles Grad omhyggeligt med at faa afviklet de mest generende Byrder, hvor dette har været muligt.

I talrige Brug Landet over, hvor Høsten 1940 var ringe, og hvor Driftsapparatet paa Grund af de mange strenge Aar ikke var i Orden, er der imidlertid ikke nogen nævneværdig Forbedring af Økonomien, hvilket naturligvis i høj Grad maa beklages. Der er en særlig Grund til at fremhæve dette Forhold, fordi det viser, at den Kritik, der har været fremme angaaende den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, dels i Pressen og dels her i Tinget, hviler paa en Fejlurdering af Landbrugets Vilkaar — jeg undtager i denne Forbindelse ikke min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Christiani, hvis Oplysninger efter det ærede Medlems Udtalelser skal grunde sig paa Iagttagelser fra egen Landbrugsvirksomhed.

I sin Fremsættelsestale sagde Landbrugsministeren bl. a., at Lovforslaget tilsigter at opfylde to meget vigtige Formaal: dels at garantere Smørproducenterne den samme Smørpris som i Sommer for at undgaa en for stor Nedgang i Produktionen til Vinter, dels at bevare den nuværende Smørpris, som Forbrugerne har betalt sidste Aar. Ministeren siger altsaa her tydeligt og klart, at denne Lovgivning maa anses for at være nødvendig, ikke for Landets Skyld, men for at imødegaa Faren ved en katastrofal Nedgang i Produktionen, hvilket til syvende og sidst er i hele Samfundets Interesse.

Er nu en saadan Fare overhængende, eller er den det ikke? Ved Bedømmelsen af dette Forhold er det nødvendigt at erkende de i Øjeblikket foreliggende Omstændigheder. Tilførselen af proteinrige Fodermidler udefra er fuldkommen standset og vil næppe kunne ventes at komme i Gang i en overskuelig Tid. Høsten er slaaet fejl paa Grund af Sommertørken. Kornhøsten er saa lille og Kravene fra Samfundets Side om Kornaflevering saa omfattende, at det bliver meget smaa Mængder